

L'OPINIÓ

Any V-Número 376
Preu: 10 cèntims

• BARCELONA • Dimecres, 17 d'agost de 1932

LA REPUBLICA COMENÇA A FER JUSTICIA

EL GENERAL BERENGUER SERA INCUPLAT COM AUTOR DIRECTE DE L'ASSASSINAT DELS MARTIRS DE JACA

SERAN EXPROPIADES LES TERRES DELS COMPLICATS EN LA MILITARADA MONARQUICA

Com a compromès en la «sanjurjada» ha ingressat a la presó el subjecte conegut per «duque de Medinaceli».—El conegut per «duque del Infantado» hi és per tinència clandestina d'armes.—El fill de la dona dita «condesa Giraldelli» hi és per contraban de capitals, i hi serà mentre no dipositi mig milió de fiança i tres milions més per fer front a les responsabilitats civils

HA COMENÇAT A LA CAMBRA LA DISCUSSIO DE L'ARTICLE 12 L'ESTATUT, REFERENT A L'ADMINISTRACIO DE JUSTICIA

ABANS QUE RES, PREVISIO

La República no podrà mai evitar del tot que existeixin descontents disposats a aixecar-se contra ella. El règim actual ha perjudicat massa interessos immorals i ha desfet massa combinacions tèrboles. És natural, doncs, que en l'ànima dels perjudicats existeixi latent l'odi contra les institucions noves. És inútil i seria perjudicial anar a la captació d'aquests enemics; per a fer-ho seria necessari ajupir-se a llurs conveniències i retornar-los els privilegis de què gaudien. Com que això seria la desnaturalització de la República, hem d'avesar-nos a comptar amb aquesta mena d'enemics.

Però si és lògic que la República tingui adversaris, allò que no és lògic ni natural és que aquests adversaris ocupin càrrecs de responsabilitat i de confiança en el nou règim. Els nostres enemics poden demanar, si volen, respecte per a llurs conviccions, però no ens poden exigir que aquest respecte vagi fins al punt de cedir-los llocs estratègics des dels quals puguin boicotejar l'obra d'edificació republicana.

Aquestes consideracions tan elementals no han pas estat tingudes en compte amb la rigorositat que calia. Així ens hem trobat amb la sublevació d'un general que ocupava la Direcció General del Cos de Carabiners, càrrec delicat i remunerat amb escreix. Espera de pensar que aquest mateix general fins no fa gaire dirigia la Guàrdia Civil, lloc d'una importància extraordinària en el manteniment de la normalitat pública. Tenim dret a creure que si Sanjurjo, en ocasió dels fets de Castilblanco, no s'hagués produït amb tanta eufòria verbal, el Govern no l'hauria rellevat, i l'esmentat general, en sublevar-se, hauria pogut jugar els ressorts del comandament, circumstància que hauria agreujat sensiblement la traïdoria.

Les nostres suposicions no són pas gratuïtes. Fixem-nos només en què el Govern ha aprofitat la remoció de càrrecs que ha seguit la revolta, per a rellevar el general Cabanellas, el qual havia substituït Sanjurjo en la Direcció General de la Guàrdia Civil. Això sembla voler dir que la confiança posada pel Govern en Cabanellas, no era pas gaire ferma. I no obstant, ha estat necessària l'explosió violenta d'ara, per a retirar-la-hi. I consti que no jutgem pas els graus de republicanisme de l'esmentat general; no fem res més que comentar els actes del Govern.

Casos idèntics són els dels generals Goded i Villegas, els dos també sublevats. A no ésser pel gest—desesperat, per a un soldat—que tingué el tinent coronel Mangada, Goded i Villegas haurien exercit fins ara dos càrrecs rellevants en l'administració militar.

Podríem esmentar altres casos, no tant coneguts, però d'una eloqüència semblant. No ho fem, perquè el Govern els ha assenyalat a bastament en esmentar-los. Cal què aquest treball de depuració no cessi, sinó que, al contrari, sigui intensificat. I no tan sols en el ram de Guerra, sinó en tots els altres rams de l'administració pública. Un dia, són uns funcionaris que no interpreten l'esperit de la República; l'endemà, uns magistrats que dicten sentències absurdes, en virtut de les quals són posats al carrer homes que l'opinió pública assenyalava unànimement...

Si la República té l'esperit de conservació indispensable, ha d'intervenir enèrgicament en tots aquests casos. Per mitjà de la previsió ha d'evitar contingències tràgiques. No hem de voler-nos veure mai obligats a pronunciar aquella frase de «No ho hauríem dit mai!...», referida a qualsevol traïció.

Als enemics, els volem veure en pla d'enemics, demanant batalla, o bé tranquil·litat. Però allà on no podem tolerar-los és en l'engranatge governamental, difamant la República i cobrant del seu pressupost.

Per aquí havíem d'haver començat!

SERAN EXPROPIADES LES TERRES DELS MONARQUICS COMPLICATS EN LA SUBLEVACIO

Madrid, 16. — El president del Consell de Ministres aquesta tarda ha anat a visitar el president de la República a l'objecte de posar a la seva signatura un projecte de llei expropiant les terres que posseeixen les persones barrejades en el moviment monàrquic de fa uns dies. El senyor Domingo, al qual hom preguntà aquesta tarda al Congrés sobre els detalls d'aquest projecte

de Llei, digué que seria un projecte de Llei de la Presidència, puix que tenia ramificacions amb els Ministeris de Justícia i d'Agricultura. I, per això mateix, que ell no volia donar detalls d'aquest Decret fins i tant que el cap del Govern no tingués la signatura del cap de l'Estat i pogués facilitar el senyor Azafia la referència completa.

SANJURJO VOL SABER QUE PASSA

Madrid. — Diu un periòdic que en ésser traslladat a presons militars i després de conversar, tornà a decaure l'ànim del general Sanjurjo.

A la nit, quan els coronels comunicaren al general rebel que existia un acord de l'oficialitat per a no lluitar contra les forces del Govern, el cabdill digué que l'havien traïdonat.

Després el senyor Alvarez Mendizábal explicà detalls ja coneguts.

Més tard fou traslladat a la cella número 28, en la qual es troba més animat.

Sembla que després no ha tornat a abatre's.

Dorm bé i menja amb gran apetit. Com que no rep notícies ni llegeix periòdics, allà a l'estat d'opinió que la seva actitud ha provocat, pregunta si les Corts funcionen, què fa el Govern, què diu la gent i si hi ha molts detinguts; preguntes, totes les quals queden sense resposta, per la rigorosa comunicació a què està sotmès.

¿SHAURIA POGUT OPOSAR EL GOVERNADOR DE SEVILLA A SANJURJO AMB LES FORCES DE POLICIA?

Madrid, 16. — El diputat radical senyor Alvarez Mendizábal, referint-se a l'actitud del governador de Sevilla, la nit de la sublevació, ha dit que el senyor Valera acompanyat d'un petit grup de forces d'assalt es dirigí al xalet de la marquesa de Esquivel i el va trobar vigilat per deu o dotze parelles de la guàrdia civil, al davant de les quals anava el tinent senyor Franco Pineda.

Aquest va dir al governador que no podia passar.

El senyor Valera no insistí i tornà al Govern Civil, on hi havia uns 300

El "Buenos Aires" és molt a propòsit per a dur monàrquics a l'Àfrica equatorial

Madrid, 16. — La proposició presentada a la Cambra relacionada amb els successos passats, sobre les deportacions a Bata, diu així:

“Los diputados que suscriben proponen a la Cámara se sirva aceptar la siguiente proposición:

El mismo vapor “Buenos Aires” que fué utilizado por el Gobierno para deportar a quienes tomaron parte en la sublevación de Manresa, será utilizado para que cumplan el mismo castigo de deportación, quienes, por haber intervenido en la fracasada intentona monárquica, se hayan hecho, a juicio del Gobierno, merecedores de esta sanción.”

Signen aquesta proposició els senyors Ballester, Companys, Cano, Coloma, Valera i altres.

Ara és reclamada per edicte la presència del general Barrera, ex-tirà màxim de Catalunya.

Si no l'haguessin tret de la presó, on mil delictes provats l'havien de retenir, ara no s'haurien d'entretenir a cercar-lo.

ELS GENERALS BARRERA I PONTE SON RECLAMATS PER EDICTE

La “Gaceta” publica una circular disposant que els generals Barrera, Ponte i Manso de Zúñiga es presentin al ministre de la Guerra en el termini de vuit dies, a partir d'avui.

UNA ALLOCUCIO DEL GENERAL CAVANELLES A LA GUARDIA CIVIL

Madrid, 16. — El general Cavanelles en cessar del càrrec ha publicat una allocució de comiat a les forces, en la qual hi diu que cessa en el comandament de l'Institut en dies d'èmfasi per a tot el personal que l'integra i afegeix:

“La conducta desleal de un número reducido, que en Sevilla acató las órdenes emanadas de una autoridad facciosa, ha motivado justas medidas del Gobierno que por su rigor y ejemplaridad han surtido saludables efectos en los responsables.

Aunque al resto del Instituto y al que hasta ahora ha sido vuestro director les haya proporcionado un honrado dolor y amargura, como compensación de estas impresiones debe pesar en vuestro ánimo la consideración que desde la proclamación de la República ha habido un gran número de muertos y heridos defendiéndola y cumpliendo las órdenes del Gobierno de la Nación y dicho número ha sido mucho mayor que los que han sido autores del insensato y reprochable acto de rebeldía.

(Segueix a la pàgina 9)

UN DIRECTOR DE CARRABINERS, MODEL

Sanjurjo protegia el contraban de tabac al Marroc

Madrid, 16. — Sembla que quan en el Consell de ministres anterior es tractà de cercar el general Sanjurjo, i no fou trobat, era perquè el Govern estava assabentat que a Ceuta i Melilla hi havia un constant contraban de tabac.

Prop de les esmentades ciutats s'havien establert algunes expendis.

El senyor Carner manifestà que la situació no podia continuar i es prengué l'acord d'ineautació d'aquests estancs i es procedí al rellevament dels oficials i carrabiners dependents de les dues places.

El compliment d'aquest acord fou el que es volgué comunicar al general Sanjurjo.

El Govern ha procedit ja a la destitució dels carrabiners i a la ineautació dels estancs.

SENSE FEINA

Dentre la rica i variada estela de mals deixada per la guerra potser no n'hi ha cap de tan anguniós com el problema dels desenfainats. Milers i milers de minyons arrancats del rumb normal de llur vida tornaren a llur país per a veure que hom no els necessitava. Hom els havia usurpat el lloc que haurien ocupat normalment, si és que el lloc existia; perquè el trasbals de la guerra havia restringit naturalment el camp de les activitats pacífiques. Eren els herois que la pàtria no havia d'abandonar. Lloyd George assegurava al Parlament entre ovacions sorolloses que Anglaterra seria un país digne que hi visquessin herois. Resultat de tots aquests bons propòsits fou el migrat subsidi als sense feina que ara el Govern britànic vol tornar a retallar.

Perquè, per migrat que fos el subsidi, al pressupost prenia una tossa enorme, amb tants i tants com havien de rebre'l. I ni la seva migradesa ni el seu caràcter gairebé sagrat no el lluraven de les cobejances humanes. Intrigues subtils eren pacientment teixides per a apoderar-se contra dret d'aquells quants aïllats per setmana. Els desaprensius que cobraven indegudament feien massa feixuga la càrrega que havia de suportar el país i daven pretext als enemics dels humils per a atacar, com si fos una immoralitat, una obligació sagrada.

Però hi havia, i hi ha encara, contra els subsidis, el convenciment general que el fet de rebre'n és un fre per al desig i la decisió de trobar feina. La dura necessitat fa moure els homes. I els que no en senten la duresa us demostraran amb tots els detalls que si un desenfainat no ha trobat feina és perquè la necessitat encara no li és prou dura. No és estrany que un Govern conservador cerqui a Anglaterra d'acabar alhora o successivament amb el problema dels desenfainats i el dels subsidis, escurçant aquests, fent suportar la major part de la càrrega dels que encara restin als mateixos estaments que solen rebre'n. Segons aquest criteri, la manera de tractar un desenfainat no és dar-li feina, sinó suprimir-li el pa. La necessitat li farà trobar feina i així deixarà d'ésser desenfainat. També hi ha una altra solució, naturalment: que en lloc de trobar feina, es mori de gana. Però en aquest cas el problema del desenfainat en qüestió també queda resolt definitivament, és clar.

A. B.